Dosarul nr. 3-4276/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 aprilie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Gandrabur Marcel**
Grefier **Svistal Lorena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Medeferent Grup” împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, terț Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate cu privire la contestarea actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 04 octombrie 2024 Societatea cu Răspundere Limitată ”Medeferent Grup” (în continuare SRL ”Medeferent Grup”) a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor (în continuare ANSC), terț Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate (în continuare CAPCS), solicitând anularea deciziei nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, reclamanta este persoană juridică înregistrată în Republica Moldova și activează în domeniul farmaceutic, dispune de licență pentru desfășurarea activității farmaceutice și certificat privind conformitatea cu buna practică de distribuție pentru medicamente de uz uman, fapt confirmat prin copia adeverită a certificatului de înregistrare, extrasului din Registrul persoanelor juridice, licenței cu anexa licenței atașate la cerere cu nr. 1, 2, 3, 4.

Reclamanta contestă decizia ANSC nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024 în partea ce ține de „(...) 2. Prevederile contractului model în partea ce ține de termenul de valabilitate al medicamentelor livrate (...)”.

În susținerea pretențiilor invocă următoarele motive de fapt și de drept:

În fapt, reclamanta a contestat procedura de achiziționare a medicamentelor necesare instituțiilor medico-sanitare publice (IMSP) și instituțiilor bugetare care prestează servicii medicale și sociale pentru anul 2025 (Lista de bază, partea I); printre pretențiile formulate, a fost și pretenția cu referire la termenul de valabilitate al medicamentelor care urmează a fi livrate de

vânzător către beneficiar.

În acord cu prevederile contractului model, autoritatea contractantă a prevăzut următorul termen de valabilitate: „ (...) - nu mai puțin de 60% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți; și de minim 80% din cel inițial pentru bunurile cu o valabilitate de până la 2 ani.

Termenul de valabilitate restant al bunurilor la momentul livrării, pentru medicamentele livrate de la 01 iulie 2025 - 31 decembrie 2025 va constitui:

- nu mai puțin de 40% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți;

- și de minim 60% din cel inițial pentru bunurile cu o valabilitate de până la 2 ani.

Livrarea medicamentelor către beneficiari are loc în tranșe - o tranșă la fiecare 2 luni - unde este livrată o cantitate de 10 % din cea contractată; în total sunt 6 tranșe pentru livrarea a 60% din medicamente, celelalte 40% sunt livrate beneficiarului în temeiul bonurilor de comandă expediate în cursul anului. În majoritatea cazurilor lotul de medicamente necesar executării contractului este produs integral și importat la începutul anului - prin urmare - termenul de valabilitate restant al medicamentului este unul la începutul anului și mult mai mic la finele anului - dar niciodată mai mic de 6 luni de zile. Termenul de 6 luni de zile semnifică faptul că pe parcursul următoarelor 6 luni beneficiarul poate administra medicamentul. Termenul restant stabilit de autoritatea contractantă contrar principiului proporționalității este unul nejustificat de mare, în condițiile în care livrarea este efectuată la fiecare două luni de zile și respectiv această cantitate urmează a fi consumată în acest timp. Termenul nejustificat de mare permite beneficiarului să refuze abuziv recepționarea unui medicament cu un termen de valabilitate mai mare de 6 luni doar pentru că nu este în exactă corespundere cu termenul în contract. Urmare a acestei refuzări operatorul economic este nevoit la expirarea termenului medicamentului să-l distrugă. Reclamanta nu are rețele farmaceutice, de aceea medicamentele importate exclusiv pentru executarea contractului de achiziții publice rămân în depozitul companiei până la expirarea, apoi nimicirea lor.

Prin contestația depusă și ulterior în cadrul ședinței de judecată reclamanta a solicitat stabilirea termenului restant de valabilitate al medicamentelor livrate în acord cu principiul proporționalității să rezulte din ceea ce este necesar și adecvat pentru realizarea scopului procedurii de achiziție; dar și să stabilească un termen pentru executarea căruia operatorul economic să nu fie silit să încalce prevederile legale. La 05 septembrie 2024 contestația reclamantei în partea ce ține de termenul restant de valabilitate al medicamentului a fost respinsă.

În drept, la întreprinderile și instituțiile farmaceutice se raportă (...) depozitele farmaceutice, farmaciile (...),, (art.3, alin. (1) al Legii nr.1456/1993). Întreprinderile și instituțiile farmaceutice vor activa în conformitate cu Regulile de bune practici, aprobate de Guvern, art. 3, alin. (4) din Legea nr. 1456/1993.

Drept temei pentru desfășurarea activității farmaceutice servesc licența, eliberată conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și conform normelor speciale și certificatul privind conformitatea cu bunele

practici de fabricație a medicamentelor de uz uman (Good Manufacturing Practice - GMP), certificatul privind conformitatea cu bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman (Good Distribution Practice - GDP) sau certificatul privind conformitatea cu buna practică de farmacie (Good Pharmacy Practice - GPP), denumite în continuare certificate privind conformitatea cu bunele practici.(..,)" (art. 141 alin. (2) din Legea nr. 1456/1993). Prin bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman (GDP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității medicamentelor care garantează menținerea calității medicamentelor și/sau a substanțelor active la toate etapele lanțului de aprovizionare, de la depozitul producătorului până la farmacie sau până la prestatorul de servicii medicale (art. 141 alin. (2), lit. b) din Legea nr. 1456/1993). Depozitarea: Rotația stocurilor se face pe principiul "primul care expiră, primul care iese" (FEFO - first in, first out) Excepțiile sunt documentate" (pct. 49, 4) din Ordinul MS nr. 1400/2014). Livrarea: Distribuitorii angro întreprind măsuri pentru neadmiterea livrării produselor cu termen de valabilitate restant micșorat (mai mic de 6 luni, excepție constituind medicamentele cu termen de valabilitate de 6 luni, pentru care termenul de valabilitate restant de livrare va fi nu mai mic de 3 luni) sau expirat (pct. 51 din Ordinul MS nr. 1400/2014).

Licența pentru exercitarea activității farmaceutice se retrage de către organul abilitat în cazul (...) lipsei sau retragerii certificatului pentru conformitatea cu bunele practici (...) (art. 143 lit. g) din Legea nr. 1456/1993).

Tot aici, se atrage atenția la scrisoarea Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în ceea ce privește obligativitatea obținerii certificatului GDP: „(...) urmare a modificărilor operate prin intermediul Legii 2016 din 20 iulie 2023, MO 287-290/03.08.2023 art. 506, în vigoare din 03 noiembrie 23, drept temei pentru desfășurarea activității farmaceutice de către un distribuitor angro de medicamente, servesc licența (...) și certificatul privind conformitatea cu bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman. Întrunirea acestor cerințe asigură respectarea de către depozitele farmaceutice certificate GDP a condițiilor necesare, stabilite de producător privind depozitarea și transportarea produselor medicamentoase până la destinatar.

În contextul prevederilor citate supra, reclamanta pentru desfășurarea activității farmaceutice este obligată să obțină certificatul GDP, în temeiul căruia obține licența de activitate, totodată în acord cu ordinul MS aceasta este obligată să implementeze și să respecte regulile de bună practică de distribuție încălcarea cărora duce la suspendarea sau retragerea certificatului GDP, respectiv și la retragerea licenței de activitate. Conform GDP - distribuitorul urmează să livreze medicamentele în dependență de consecutivitatea intrării în depozit, primul medicament intrat este cel care va fi primul livrat, va constituie încălcare dacă va fi livrat un medicament care a intrat în depozit ulterior celui ce trebuie livrat primul. Prin stabilirea de către autoritatea contractantă a unui termen mai mare decât cel adecvat și necesar scopului procedurii de achiziție compania este obligată să livreze medicamentele contrar regulilor privind "primul care expiră, primul care iese" ceea ce ulterior va fi sancționat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Beneficiarii nu dețin depozite în acord cu regulile GDP - păstrarea medicamentelor în depozitul reclamantei și livrarea conform tranșelor a medicamentelor cu termen suficient pentru utilizare cel puțin următoarele 6 luni este un garant al asigurării calității,

or medicamentele sunt păstrate în condiții controlate de temperatură și umiditate condiții care nu sunt asigurate de către beneficiar.

Suplimentar, orice medicament poate fi administrat până în ultima zi a termenului de valabilitate. Producătorul este obligat să dețină studii de stabilitate care confirmă stabilitatea produsului său finit, inclusiv a substanței active pe toată perioada de valabilitate a acestuia, 4-6 luni cel puțin după expirarea acestuia. De obicei producătorii fac și studii de stabilitate pentru o perioada extinsă, verificând stabilitatea până aceasta deja nu mai corespunde specificației produsului finit. Toate aceste date sunt în dosarul CTD al medicamentului și sunt verificate de către AMDM înainte ca produsul să fie autorizat pentru punerea pe piață.

Atât în cadrul ședinței de examinare a contestației, cât și ulterior prin suplimentul la contestație reclamanta în repetate rânduri a atras atenția pârâtei la obligativitatea respectării de către reclamantă a regulilor GDP un set de proceduri și reguli implementate pentru asigurarea calității medicamentului importat și distribuit către beneficiari. Este de necontestat că autoritatea contractată întocmește documentația de atribuire în acord cu necesitățile beneficiarului, dar aceasta nu trebuie să includă cerințe contrare prevederilor legale sau care impun operatorul economic în vederea executării contractului de achiziții publice să încalce prevederile legale și să întreprindă acțiuni contrare celor asumate prin obținerea unui act permisiv pentru desfășurarea activității licențiate. Acest fapt reclamanta a încercat să aducă la cunoștință atât completului de consilieri a pârâtei, cât și autorității contractante. Cu toate acestea pârâta a ignorat argumentul în partea ce ține de regulile GDP și obligațiile asumate de reclamantă la obținerea certificatului GDP. În motivarea deciziei de respingere a contestației pârâta nu s-a pronunțat asupra acestui argument, or acesta a fost argumentul esențial al reclamantei. Dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Conform unei jurisprudențe constante, pronunțarea de către organismele jurisdicționale a unei hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și aceasta presupune obligația de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). Instanțele jurisdicționale sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt va fi considerat o încălcare a art. 6 din CEDO (Hiro Balani versus Spania, 1994). Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, obligația de a motiva presupune totuși că o parte poate aștepta un răspuns specific și expres la acele argumente, care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în litigiu (Ruiz Torija versus Spania, 1994)

Instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care se acceptă sau respinge probele prezentate la dosar, precum și preferința unor probe față de celelalte, așa cum prevede alin. (4) al art. 130 din Codul de procedură civilă, cu respectarea principiului

contradictorialității, dându-le o apreciere corespunzătoare și expunându-se asupra tuturor argumentelor participanților în proces (practica CSJ Dosarul nr. 2ra-1901/21 din 02 februarie 2022)

În cauza Albina versus România, Curtea a reiterat că dreptul Ia un proces echitabil, garantat de art. 6.1 din Convenție, include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real ”ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina ”instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia pertinența.

Din prevederile art. 86 alin. (8) din Legea privind achizițiile publice, reiese cert că decizia ANSC trebuie să fie motivată.

În conformitate cu art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare ANSC pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care ANSC a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

În partea ce ține de termenul de valabilitate, pârâta a ignorat argumentele decisive ale reclamantei, care au fost comunicate atât prin contestație, cât și în cadrul ședinței de examinare a contestației, inclusiv prin suplimentul la contestație. Consideră că decizia nu a fost motivată, nu este clară poziția pârâtei privind argumentul în cauză având în vedere că nu este clar dacă acesta a fost respins și de ce a fost respins, sau de ce acesta a fost ignorat.

Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 113-117)*

Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate a depus **referință** pe marginea acțiunii de contencios administrativ, prin care s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de reclamant ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 93-104)*

În ședința de judecată, reprezentantul SRL ”Medeferent Grup”, Cuciuc Aliona a susținut acțiunea în sensul formulat și a pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, Sîngerean Igor nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentanți Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, Bînzari Ana și Vesterli Vadim au pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ. Or, partea reclamantă pretinde anularea deciziei nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024 privind soluționarea contestației, ultima fiind act administrativ individual defavorabil reclamantului în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Partea reclamantă a revendicat un drept subiectiv vătămat.

3. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

4. În virtutea art. 80 alin. (7), art. 86 alin. (12) din Legea privind achizițiile publice, prezentul litigiu este exceptat de la procedura prealabilă de tranșare a litigiului

5. Corelând data comunicării deciziei cu data înaintării acțiunii în judecată, se constată încadrarea în termenul legal.

6. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Circumstanțele de fapt relevante.

La data de 26 iulie 2024, cu ultima revizuire la data de 20 august 2024 Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate a publicat în Buletinul achizițiilor publice pe portalul guvernamental de acces online www.mtender.gov.md anunț de participare la procedura de achiziție publică nr. MD-1721985829983 privind ”Achiziționarea medicamentelor necesare instituțiilor medico-sanitare publice (IMSP) și instituțiilor bugetare care prestează servicii medicale și sociale pentru anul 2025 (Lista de bază, partea I)”.

Dat fiind dezacordul cu procedura de achiziție publică nr. MD-1721985829983, SRL ”Medeferent Grup” la data de 03 august 2024 a depus la Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor (ANSC) contestație pe marginea procedurii respective, prin care și-a exprimat dezacordul în raport cu documentația de atribuire, înaintând pretenții asupra următoarelor aspecte:

1. Prevederile contractului model în partea ce ține de modalitățile de livrare;
2. Prevederile contractului model în partea ce ține termenul de valabilitate al medicamentelor livrate.
3. Valoarea ofertei pentru loturile cu nr. 322, 323, 325, 326, 478, 500, 502, 503, 505, 506, 507.
4. Valoarea ofertei pentru medicamentele antibacteriene - loturile cu nr. 71, 76, 82, 85, 152, 153, 154, 157, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166, 169, 171, 186, 189, 318, 346, 450, 451, 478.
5. Aplicarea penalităților pentru tranșele nelivrate în primele 4 luni ale anului.

Prin decizia ANSC nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024, s-a admis parțial contestația nr. 02/704/24 din 05 august 2024 depusă de către SRL ”Medeferent Grup”, pe marginea documentației de atribuire a procedurii de achiziție publică nr. MD-1721985829983 privind ”Achiziționarea medicamentelor necesare instituțiilor medico-sanitare publice (IMSP) și instituțiilor bugetare care prestează servicii medicale și sociale pentru anul 2025 (Lista de bază, partea I)”, inițiată de către Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate. S-a obligat Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, ca măsură de remediere, în termen de până la 15 zile de la primirea prezentei decizii, să modifice documentația de atribuire a procedurii dc achiziție publică nr. MD-1721985829983, cu luarea în considerare a constatărilor din partea motivată a prezentei decizii. De asemenea, s-a obligat Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, în termen de 3 zile din data adoptării măsurilor de remediere dispuse prin prezenta decizie, să raporteze ANSC cu privire la realizarea acestora, cu anexarea actelor confirmative în acest sens.

În motivarea soluției sale, ANSC a reținut următoarele elemente esențiale:

Agenția a conchis că argumentele operatorului economic contestator nu justifică și, respectiv nu pot determina impunerea modificării documentației de atribuire, în partea ce ține de termenul de valabilitate al medicamentelor. În acest context, contestatorul SRL ”Medeferent Grup” eronat a afirmat că cerința contestată este disproporționată, or este împotriva logicii, literei și spiritului întregii legislații a achizițiilor publice să se stabilească cerințe vizibil permisive pentru potențialii ofertanți, dar dezavantajoase pentru autoritatea contractantă, iar în cazul din speță, numai în scopul de a face procedura de achiziție publică mai favorabilă pentru operatorul economic SRL ”Medeferent Grup”.

Cu referire la pretenția privind valoarea estimată a anumitor loturi, Agenția a învederat dispozițiile pct. 27 subpct. 1), pct. 28 subpct. 1) și subpct. 5), pct. 29 subpct. și subpct. 3) din Regulamentul cu privire la activitatea grupului de lucru pentru achiziții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2021, potrivit cărora grupul de lucru examinează și concretizează necesitățile autorității contractante de bunuri, lucrări și servicii, coordonându-le în limitele mijloacelor financiare repartizate în acest sens, precum și elaborează documentația de atribuire și alte documente aplicabile în cadrul procedurilor de achiziție publică în conformitate cu documentațiile standard aprobate. Astfel, din condițiile de planificare reglementate de regulamentul indicat supra, rezultă necesitatea întrunirii cumulative a celor trei condiții, iar în acest sens calcularea valorii estimate trebuie raportată, inclusiv la existența surselor financiare sau a dovezii alocării acestora. În aceste condiții, cu toate că o valoare estimată cât mai aproape de costurile de piață ale produselor asigură în cea mai mare parte posibilitatea autorității contractante de a finaliza procedura de achiziție cu atribuirea unui contract de achiziție, invocarea de către contestator a faptului majorării taxelor pentru transport nu poate fi considerat implicit ca un temei plauzibil pentru revizuirea valorii estimate de către autoritatea contractantă, în condițiile în care operatorii economici, în baza relațiilor comerciale private, negociază în mod individual condițiile contractuale privind serviciile de transport. Totodată, aspectul invocat de către contestator privind majorarea costului serviciilor de transport nu poate fi opozabil în egală măsură tuturor ofertanților în condițiile în care produsele pot fi importate, atât din zone îndepărtate, cât și din zone apropiate cu un cost de transport mai scăzut. Or, serviciile de transport au impact asupra schemei de formare a prețului produselor și pot determina, inclusiv prețul final al acestora, iar în consecință poate fi un aspect determinant la formarea clasamentului în cadrul procedurii de achiziție.

Cu referire la alegațiile contestatorului prin care susține că *”tarifele pentru controlul calității a acestor medicamente a crescut cu peste 1000%. La stabilirea valorii estimative AC urma să ia în calcul noile modificări având în vedere că la formarea prețului inevitabil se iau în calcul și cheltuielile pentru efectuarea controlului calității”*, relevante sunt argumentele autorității contractante care susține că *”dacă medicamentul este înregistrat de Agenția Europeană a Medicamentelor (European Medicines Agency EMA) sau în una din țările Uniunii Europene. Norvegia și Elveția sau de Autoritatea Statelor Unite ale Americii pentru Reglementarea Medicamentelor și Alimentelor (Food and Drug Administration EDA, USA), Canada, Japonia, Australia la etapa plasării pe piață pentru acesta nu se realizează controlul*

calității deplin, fiind emis "Registrul medicamentelor, distribuirea cărora se autorizează în baza certificatelor de calitate ale uzinelor producătoare și controlului organoleptic, ambalării și marcării "în acest caz taxa prevăzută de HG nr. 348/2014 fiind de 266.40 lei". Prin urmare, argumentele contestatorului privind valoarea estimată a loturilor "322, 323, 325, 326, 478, 500, 502, 503, 505, 506, 507" nu sunt suficiente, astfel încât să poată fi dispuse măsuri de remediere, în condițiile în care contestatorul invocă anumite cheltuieli pe care le poate suporta la formarea prețului pentru medicamentele ofertate, solicitând majorarea generică a valorii estimate, cu toaste că elementele schemei de formare a prețului pot fi diferite de la un operator economic la altul, motiv pentru care Agenția consideră susceptibilă de respingere pretenția contestatorului la acest aspect. Cu toate acestea, în ceia ce ține de pretențiile pe marginea loturilor "71, 76, 82, 85, 152, 153, 154, 157, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166, 169, 171, 186, 189, 318, 346, 450, 451, 478", cu referire la afirmațiile contestatorului prin care susține că *"AC urmează să specifice sensul sintagmei "vor avea prioritate" nu este clar cum va fi calculată această prioritate, în special în condițiile când medicamentul însoțit de certificatele solicitate va avea un preț mai mare decât același medicament, dar fără astfel de acte"*, autoritatea contractantă invocă prevederile ordinului ministrului sănătății nr. 630 din 23 iulie 2024 prin care a fost aprobat Regulamentul cu privire la modul de stabilire și aprobare a necesităților de bunuri și servicii achiziționate centralizat pentru instituțiile medico-sanitare publice și autorități/instituții publice, inclusiv care prestează servicii medicale și sociale care la pct. 24 prevede că în cadrul procedurilor de achiziții de medicamente antibacteriene pentru utilizare sistemică (atât cele autorizate, cât și cele neautorizate în Republica Moldova), este obligatoriu certificatul GMP emis de către un stat membru al PIC/S sau certificatul GMP extras din baza de date EUDRA GMDP. Totodată, potrivit pct. 31 din același Regulament prin derogare de la pct. 24, în cazul procedurilor de achiziții de medicamente antibacteriene pentru utilizare sistemică (atât cele autorizate, cât și cele neautorizate în Republica Moldova) pentru anul 2025, vor avea prioritate ofertele de medicamente ce sunt însoțite de certificatul GMP emis de către un stat membru al PIC/S sau certificatul GMP extras din baza de date EUDRA GMDP. Agenția nu pune la îndoială necesitatea autorității contractante de a achiziționa medicamente de cea mai înaltă calitate, însă în cazul în care prioritate au medicamentele însoțite de certificatul GMP emis de către un stat membru al PIC/S sau certificatul GMP extras din baza de date EUDRA GMDP și în condițiile în care, potrivit contestatorului, valoarea estimată a procedurii nu conține cheltuielile, fie pentru obținerea actelor nominalizate, fie prețul mai mare de achiziție ale medicamentelor însoțite de astfel de documente, aspect ce nu rezultă nici reieșind din argumentele autorității contractante, situația creată este de natură să afecteze principiul concurenței, statuat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 131/2015. Or, pe de o parte prioritatea medicamentelor însoțite de certificatul GMP emis de către un stat membru al PIC/S sau certificatul GMP extras din baza de date EUDRA GMDP ar fi formală în cazul în care valoarea ofertelor pentru astfel de medicamente ar depăși 30 % din valoarea estimată a loturilor, ceea ce ar duce nemijlocit la eliminarea ofertelor respective, iar pe de altă parte în cazul în care ofertanții ar decide să oferteze medicamente, atât cu certificatul GMP emis de către un stat membru al PIC/S sau certificatul GMP extras din baza de date

EUDRA GMDP, cât și fără aceste documente, respectiv cu prețuri distincte o astfel de ofertă nu ar fi una fermă și ar fi necesară respingerea acesteia ca și neconformă, în esență rămânând în competiție ofertele prin care se ofertează medicamente fără actele indicate supra. În aceste circumstanțe, condițiile din documentația de atribuire contestate de către SRL ”Medeferent Grup”, în ceea ce ține de prioritatea medicamentelor însoțite de certificatul GMP emis de către un stat membru al PIC/S sau certificatul GMP extras din baza de date EUDRA GMDP și valoarea estimată a loturilor ”71, 76, 82, 85, 152, 153, 154, 157, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166, 169, 171, 186, 189, 318, 346, 450, 451, 478”, sunt de natură să afecteze concurența în cadrul procedurii de achiziție din litigiu, considerent din care Agenția opinează în vederea dispunerii măsurilor de remediere, autoritatea contractantă urmând să ajusteze condițiile, astfel încât, acestea să nu afecteze concurența și efectiv dreptul contestatorului de a depune o ofertă fermă și acceptabilă pentru loturile indicate.

În ceea ce ține de pretenția cu referire la aplicarea penalităților pentru tranșele nelivrate în primele 4 luni ale anului, Agenția consideră relevante prevederile art. 74 alin. (6) din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice conform cărora condițiile de executare a contractului de achiziții publice nu vor cuprinde clauze, direct sau indirect, discriminatorii, în coroborare cu prevederile art. 7 lit. a) din aceiași lege care prevede că reglementarea relațiilor privind achizițiile publice se efectuează în baza principiului de minimizare a riscurilor autorităților contractante. Astfel, în condițiile în care contestatorul a eșuat în a proba faptul că penalitățile pentru tranșele nelivrate în primele 4 luni ale anului ar fi contradictorii cadrului normativ pertinent, inclusiv în condițiile în care SRL ”Medeferent Grup” în textul contestației declară *”cu toate acestea compania va depune toată diligenta necesară pentru a importa medicamentele în termen.”* Agenția consideră susceptibilă de respingere pretenția contestatorului la acest aspect. (*f.d. 17-55*)

Pe cale de consecință, SRL ”Medeferent Grup” s-a adresat în instanța de judecată contestând decizia ANSC nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024 în partea ce ține de „(...) 2. Prevederile contractului model în partea ce ține de termenul de valabilitate al medicamentelor livrate (...)”.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61,*

Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu

caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

În accepțiunea **Legii privind achizițiile publice,**

Achiziţie publică – procurarea, prin intermediul unui contract de achiziţii publice, de bunuri, de lucrări sau servicii de către una sau mai multe autorităţi contractante de la operatorii economici selectaţi de acestea, indiferent dacă bunurile, lucrările sau serviciile sînt destinate sau nu unui scop public;

Contract de achiziţii publice – contract cu titlu oneros, încheiat în scris între unul sau mai mulţi operatori economici şi una sau mai multe autorităţi contractante, care are ca obiect achiziţia de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii;

Documentaţie de atribuire – document care cuprinde cerinţele, criteriile, regulile şi alte informaţii necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă şi explicită cu privire la cerinţele sau elementele achiziţiei, obiectul contractului şi modul de desfăşurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificaţiile tehnice ori documentul descriptiv, condiţiile contractuale propuse, formatele de prezentare a documentelor de către ofertanţi/candidaţi, informaţiile privind obligaţiile generale aplicabile;

Licitaţie deschisă – procedură de achiziţie publică reglementată de prezenta lege, în cadrul căreia orice operator economic interesat poate prezenta o ofertă.

Lot – fiecare parte în care a fost separat obiectul achiziţiei publice pentru a adapta dimensiunea obiectului contractelor individuale rezultate astfel încît să corespundă mai bine necesităţilor autorităţii contractante, precum şi capacităţii întreprinderilor mici şi mijlocii, sau pe baze calitative, în conformitate cu diferitele meserii şi specializări implicate, pentru a adapta

conţinutul contractelor individuale mai îndeaproape la sectoarele specializate ale întreprinderilor mici şi mijlocii sau în conformitate cu diferitele faze ulterioare ale proiectului;

Ofertant – operator economic care a prezentat o ofertă în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziţii publice;

Ofertă – act juridic prin care operatorul economic îşi manifestă voinţa de a se angaja din punct de vedere juridic într-un contract de achiziţii publice. Oferta cuprinde propunerea financiară, propunerea tehnică, precum şi alte documente stabilite prin documentaţia de atribuire;

Ofertă inacceptabilă – ofertă prezentată de către ofertantul care nu are calificările necesare indicate în documentaţia descriptivă sau documentaţia de atribuire, precum şi ofertă al cărei preţ depăşeşte bugetul autorităţii contractante, stabilit şi documentat înainte de iniţierea procedurii de achiziţie publică;

Ofertă neconformă – ofertă care nu corespunde cerinţelor indicate în documentaţia descriptivă sau documentaţia de atribuire, care a fost primită cu întîrziere, care este rezultatul unor acţiuni anticoncurenţiale sau de corupţie, stabilite în modul prevăzut de legislaţie, sau care a fost considerată de autoritatea contractantă ca fiind anormal de scăzută;

Operator economic – orice persoană fizică sau juridică, orice entitate publică sau asociaţie a acestor persoane şi/sau entităţi care furnizează bunuri, execută lucrări şi/sau prestează servicii pe piaţă;

Specificaţie tehnică:

a) în cazul contractelor de achiziţii publice de lucrări, ansamblul cerinţelor tehnice, cuprinse în special în documentaţia de atribuire, care definesc caracteristicile pe care trebuie să le aibă un material, un bun furnizat, astfel încât acesta să poată fi utilizat în scopul urmărit de autoritatea contractantă. Aceste caracteristici includ nivelurile de performanţă ecologică, proiectarea pentru toate tipurile de utilizări (inclusiv accesul pentru persoanele cu dizabilităţi) şi evaluarea conformităţii, performanţele, siguranţa sau dimensiunile, inclusiv procedurile pentru asigurarea calităţii, terminologia, simbolurile, testările şi metodele de testare, ambalarea, marcarea şi etichetarea, instrucţiunile de utilizare, precum şi metodele şi procesele de producţie în toate etapele ciclului de viaţă al lucrărilor. Caracteristicile includ, de asemenea, normele de proiectare şi calculare a costurilor, condiţiile de testare, de control şi de recepţie a lucrărilor, precum şi tehnicile sau metodele de construcţie şi toate celelalte condiţii cu caracter tehnic pe care autoritatea contractantă este în măsură să le prevadă, conform unor reglementări generale sau specifice, în ceea ce priveşte lucrările finalizate şi materialele sau componentele acestora;

b) în cazul contractelor de achiziţii publice de bunuri sau de servicii, o specificaţie menţionată într-un document pentru a defini caracteristicile pe care trebuie să le aibă un bun sau serviciu, precum nivelurile de calitate, nivelurile de performanţă ecologică, proiectarea pentru toate tipurile de utilizări (inclusiv accesul pentru persoanele cu dizabilităţi) şi evaluarea conformităţii, performanţele, utilizarea bunului, siguranţa sau dimensiunile acestuia, inclusiv cerinţele aplicabile bunului în ceea ce priveşte denumirea sub care este comercializat, terminologia, simbolurile, testările şi metodele de testare, ambalarea, marcarea şi etichetarea,

instrucţiunile de utilizare, procesele şi metodele de producţie în toate etapele ciclului de viaţă al bunului sau al serviciului, precum şi procedurile de evaluare a conformităţii.

În acord cu **art. 7 din Legea privind achiziţiile publice**, reglementarea relaţiilor privind achiziţiile publice se efectuează în baza următoarelor principii:

a) utilizarea eficientă a banilor publici şi minimizarea riscurilor autorităţilor contractante;

b) transparenţa achiziţiilor publice;

c) asigurarea concurenţei şi combaterea practicilor anticoncurenţiale în domeniul achiziţiilor publice;

d) protecţia mediului şi promovarea unei dezvoltări durabile prin intermediul achiziţiilor publice;

e) menţinerea ordinii publice, bunelor moravuri şi siguranţei publice, ocrotirea sănătăţii, protejarea vieţii oamenilor, florei şi faunei;

f) liberalizarea şi extinderea comerţului internaţional;

g) libera circulaţie a mărfurilor, libertatea de stabilire şi de prestare a serviciilor;

h) tratament egal, imparţialitate, nediscriminare în privinţa tuturor ofertanţilor şi operatorilor economici;

i) proporţionalitate;

j) recunoaştere reciprocă;

k) asumarea răspunderii în cadrul procedurilor de achiziţie publică.

Conform **art. 13 alin. (4)-(7) din Legea privind achiziţiile publice**, prin hotărâre de Guvern, drept autorităţi contractante pot fi calificate şi alte persoane juridice care au obligaţia de a efectua achiziţii publice, conform prezentei legi, în cazul în care activitatea acestora se desfăşoară pe pieţe în care concurenţa este exclusă prin act normativ sau administrativ ori în virtutea existenţei unei poziţii dominante pe piaţă.

Orice altă entitate care nu întruneşte cumulativ cerinţele specificate la alin. (2) poate fi calificată autoritate contractantă, la dorinţa sau la decizia organelor de conducere competente, cu condiţia efectuării achiziţiilor în strictă conformitate cu prezenta lege.

Autoritate contractantă este şi autoritatea centrală de achiziţie, desemnată de Guvern pentru organizarea şi desfăşurarea centralizată a procedurilor de achiziţie publică în scopul satisfacerii unor necesităţi de aceleaşi bunuri, lucrări sau servicii ale mai multor autorităţi contractante, care foloseşte doar mijloace electronice de comunicare, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.33.

Se consideră că autorităţile contractante care achiziţionează bunuri, lucrări şi servicii prin intermediul unei autorităţi centrale de achiziţie, în sensul alin. (6), au respectat prevederile prezentei legi în măsura în care şi autoritatea centrală de achiziţie în cauză le-a respectat.

În conformitate cu **art. 14 din Legea privind achiziţiile publice**, autoritatea contractantă îşi exercită atribuţiile prin intermediul unui grup de lucru, creat în acest scop din funcţionari şi specialişti cu experienţă profesională în domeniul achiziţiilor publice, din cadrul autorităţii contractante, în limitele personalului scriptic. În funcţie de obiectul achiziţiei, autoritatea contractantă poate crea unul sau mai multe grupuri de lucru.

Autoritatea contractantă are dreptul să apeleze la furnizori de servicii de achiziţie sau la autoritatea centrală de achiziţie în scopul pregătirii şi administrării procedurilor de achiziţie publică în numele şi în beneficiul autorităţii contractante, conform procedurilor prevăzute de prezenta lege. Furnizorul de servicii de achiziţie respectă în mod corespunzător prevederile alin. (5)–(7) în numele autorităţii contractante.

Furnizorii de servicii de achiziţie îşi desfăşoară activitatea conform prevederilor prezentei legi şi ale regulamentului aprobat de Guvern.

Autoritatea contractantă are dreptul să delege atribuţiile prevăzute la art. 15 alin. (1) specialistului certificat în domeniul achiziţiilor publice din cadrul autorităţii contractante doar pentru procedurile de achiziţii publice prin cererea ofertelor de preţuri, fără publicarea prealabilă a unui anunţ de participare, şi prin cataloagele electronice. În acest caz, prevederile alin. (5)–(8) nu se aplică.

Autoritatea contractantă include obligatoriu în componenţa grupului de lucru reprezentanţi ai societăţii civile în cazul în care a fost depusă o cerere scrisă în acest sens cu două zile până la data-limită de depunere a ofertelor, dar aceştia nu pot constitui mai mult de o treime din componenţa totală a grupului. Reprezentanţii societăţii civile incluşi în grupul de lucru au drept de vot consultativ sau dreptul la opinie separată, care se expune în actul deliberativ al grupului respectiv.

Includerea reprezentanţilor societăţii civile în componenţa grupului de lucru se realizează pentru fiecare procedură de achiziţie în parte.

Autoritatea contractantă asigură evidenţa strictă a cererilor parvenite de la societatea civilă. În cazul în care sunt depuse mai multe cereri decât numărul admis în raport cu numărul de membri cu drept de vot deliberativ, solicitanţii pentru a fi incluşi în componenţa grupului de lucru sunt desemnaţi prin tragere la sorţi.

La decizia autorităţii contractante se admite includerea reprezentanţilor societăţii civile în componenţa grupului de lucru fără plafonarea prevăzută la alin. (5).

Autoritatea contractantă este responsabilă de executarea şi gestionarea contractelor de achiziţii publice în termenele şi condiţiile prevăzute de acestea.

Autoritatea contractantă este în drept să atragă, în caz de necesitate, în componenţa grupului de lucru, în calitate de consultanţi, specialişti şi experţi din domeniul în care se efectuează achiziţia. În cazuri expres prevăzute de legislaţie, specialiştii şi experţii sunt atraşi în grupul de lucru cu drept de vot.

Potrivit **art. 26 din Legea privind achiziţiile publice**, fără a aduce atingere dispoziţiilor legale sau administrative privind preţul anumitor bunuri ori remunerarea anumitor servicii, autoritatea contractantă atribuie contractul de achiziţii publice/acordul-cadru ofertantului care a depus oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic.

În sensul prevederilor alin. (1), autoritatea contractantă stabileşte oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic pe baza criteriului de atribuire şi a factorilor de evaluare prevăzuţi în documentaţia de atribuire.

Pentru determinarea celei mai avantajoase oferte din punct de vedere economic în conformitate cu prevederile alin. (2), autoritatea contractantă are dreptul de a aplica unul dintre următoarele criterii de atribuire:

a) preţul cel mai scăzut;

b) costul cel mai scăzut;

c) cel mai bun raport calitate-preţ;

d) cel mai bun raport calitate-cost.

În sensul alin. (3) lit. b), costul cel mai scăzut se determină pe considerente de rentabilitate, utilizând factori precum calcularea costurilor pe ciclul de viaţă.

În sensul alin. (3) lit. c), criteriul de atribuire cel mai bun raport calitate-preţ include, de regulă, un element de preţ sau de cost. În situaţia în care autoritatea contractantă iniţiază o procedură de achiziţie publică cu buget fix, în care elementul de preţ sau de cost este un preţ sau cost fix, factorii de evaluare se referă numai la aspecte calitative ale bunurilor, lucrărilor sau serviciilor care fac obiectul achiziţiei.

În sensul alin. (3) lit. c) şi d), cel mai bun raport calitate-preţ/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu şi/sau sociale în legătură cu obiectul contractului de achiziţii publice/acordului-cadru.

Factorii de evaluare prevăzuţi la alin. (6) includ:

a) calitatea, inclusiv avantajele tehnice, caracteristicile estetice şi funcţionale, accesibilitatea, conceptul de proiectare pentru toţi utilizatorii, caracteristicile sociale, de mediu şi inovatoare, precum şi comercializarea şi condiţiile acesteia;

b) organizarea, calificarea şi experienţa personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat are un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului;

c) serviciile postvînzare, asistenţa tehnică şi condiţiile de livrare, cum ar fi data livrării, procesul de livrare şi termenul de livrare sau de finalizare.

Factorii de evaluare prevăzuţi la alin. (6) au legătură directă cu obiectul contractului de achiziţii publice/acordului-cadru atunci când se referă în orice mod la bunurile, lucrările sau serviciile care urmează a fi furnizate/executate/prestate în temeiul contractului de achiziţii publice/acordului-cadru şi în orice stadiu al ciclului lor de viaţă, chiar dacă aceşti factori nu fac parte din substanţa materială a bunurilor, lucrărilor sau serviciilor respective.

În sensul dispoziţiilor alin. (8), autoritatea contractantă are dreptul să ia în calcul factori de evaluare în legătură cu:

a) procesul specific de producţie, furnizare sau comercializare a bunurilor, lucrărilor sau serviciilor;

b) un proces specific pentru un alt stadiu al ciclului de viaţă al bunurilor, lucrărilor sau serviciilor.

Autoritatea contractantă precizează în documentaţia de atribuire ponderea relativă pe care o acordă fiecărui factor de evaluare, precum şi algoritmul de calcul sau metodologia concretă de punctare care se aplică pentru determinarea celei mai avantajoase oferte din punct de vedere

economic, cu excepţia cazului în care oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic este determinată prin aplicarea criteriului cel mai scăzut preţ.

Ponderile relative prevăzute la alin.(10) pot fi acordate prin raportare la intervale valorice.

În cazul aplicării criteriilor de atribuire prevăzute la alin.(3) lit.c) şi d), ponderea minimă pe care elementul de preţ o are în cadrul criteriului de atribuire a contractului de achiziţii publice/acordului-cadru este:

a) pentru contractele de achiziţii publice de bunuri – 60%;

b) pentru contractele de achiziţii publice de lucrări – 80%;

c) pentru contractele de achiziţii publice de servicii – 40%.

În cazul aplicării criteriilor de atribuire prevăzute la alin. (3) lit. c) şi d), oferta stabilită ca fiind câştigătoare este cea care întruneşte punctajul cel mai mare rezultat din aplicarea unui sistem de factori de evaluare pentru care se stabilesc ponderi.

În cazul în care stabilirea unei ponderi nu este posibilă din motive obiective, autoritatea contractantă indică factorii de evaluare în ordinea descrescătoare a importanţei.

Autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori de evaluare care să conducă la o libertate de apreciere nelimitată.

În sensul alin. (15), factorii de evaluare utilizaţi de autoritatea contractantă trebuie să asigure o concurenţă reală între operatorii economici şi să fie însoţiţi de prevederi care să permită verificarea efectivă a informaţiilor furnizate de către ofertanţi în scopul aplicării factorilor de evaluare.

Atunci când consideră necesar, autoritatea contractantă verifică exactitatea informaţiilor şi a dovezilor furnizate de ofertanţi, asigurând, totodată, respectarea principiilor tratamentului egal, imparţialităţii şi nediscriminării în privinţa tuturor ofertanţilor.

În cazul în care două sau mai multe oferte sunt echivalente, autoritatea contractantă aplică un criteriu de atribuire suplimentar, fapt care este menţionat explicit în anunţul de participare.

În corespundere cu **art. 37 din Legea privind achiziţiile publice**, specificaţiile tehnice ale bunurilor, lucrărilor şi serviciilor solicitate de autoritatea contractantă vor reprezenta o descriere exactă şi completă a obiectului achiziţiei, astfel încât fiecare cerinţă şi criteriu, stabilite de autoritatea contractantă, să fie îndeplinite.

Specificaţiile tehnice pot descrie şi caracteristici referitoare la procesul sau metoda specifică de producţie sau de execuţie a lucrărilor, furnizare a bunurilor sau prestare a serviciilor solicitate sau la un proces specific pentru o altă etapă a ciclului de viaţă al acestora chiar şi în cazul în care astfel de factori nu fac parte din substanţa lor materială, cu condiţia să aibă legătură cu obiectul contractului şi să fie proporţionale cu valoarea şi obiectivele acestuia.

Specificaţiile tehnice pot preciza totodată dacă este necesar transferul drepturilor de proprietate intelectuală.

Specificaţiile tehnice ale obiectului achiziţiei trebuie să corespundă cerinţelor autorităţii contractante privind calitatea, eficienţa, testarea, securitatea, dimensiunile, simbolurile, terminologia, ambalajul, modul de transportare, marcarea, etichetarea, procesele şi metodele de

producere, precum şi procedeele de determinare a conformităţii lui cu cerinţele din documentaţia de atribuire.

La redactarea specificaţiilor tehnice, proiectelor, desenelor tehnice, schiţelor şi descrierilor, autoritatea contractantă efectuează descrierea fizică a bunurilor, lucrărilor sau serviciilor solicitate doar în cazurile în care nu este posibilă descrierea performanţelor şi/sau a cerinţelor funcţionale.

Specificaţiile tehnice nu vor face referinţă la o anumită marcă comercială sau la un anumit agent economic, la un brevet, o schiţă sau un tip de bunuri, de lucrări şi de servicii, nu vor indica o origine concretă, un producător sau un operator economic concret. În cazul în care nu există un mod suficient de exact de expunere a cerinţelor faţă de achiziţie, iar o astfel de referinţă este inevitabilă, caracteristicile vor include cuvintele ”sau echivalentul”.

Specificaţiile tehnice se vor baza pe standardele naţionale şi internaţionale, pe reglementările tehnice şi normativele naţionale, după caz.

Specificaţiile tehnice se definesc astfel încât să corespundă, atunci când este posibil, necesităţilor/exigenţelor oricărui utilizator, inclusiv ale persoanelor cu dizabilităţi.

Specificaţiile tehnice trebuie să permită oricărui ofertant accesul egal la procedura de atribuire şi nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate de natură să restrângă concurenţa între operatorii economici.

Fără a aduce atingere normelor tehnice obligatorii la nivel naţional, în măsura în care sunt compatibile cu reglementările internaţionale, specificaţiile tehnice se formulează în unul din următoarele moduri:

a) în termeni de performanţă sau de cerinţe funcţionale, incluzând caracteristici de mediu, cu condiţia ca parametrii să fie suficient de exacţi pentru ca ofertanţii să poată stabili obiectul contractului şi pentru ca autorităţile contractante să poată atribui contractul;

b) făcând trimitere la specificaţii tehnice şi, în ordinea preferinţei, la standardele naţionale care transpun standarde europene, la evaluări tehnice naţionale/europene, specificaţii tehnice comune, standarde internaţionale, alte sisteme de referinţă tehnice instituite de către organismele de standardizare naţionale/europene sau – în lipsa oricăror dintre acestea – la standarde naţionale, la agremente tehnice naţionale sau specificaţii tehnice naţionale referitoare la proiectarea, calcularea şi execuţia lucrărilor şi la utilizarea bunurilor; fiecare trimitere este însoţită de menţiunea ”sau echivalent”;

c) în termeni de performanţă sau de cerinţe funcţionale prevăzute la lit. a), făcând trimitere la specificaţiile tehnice menţionate la lit. b) ca mijloc de prezumţie a conformităţii cu respectivele performanţe sau cerinţe funcţionale;

d) făcând trimitere la specificaţiile tehnice menţionate la lit. b) pentru unele caracteristici şi făcând trimitere la performanţele sau cerinţele funcţionale menţionate la lit. a) pentru alte caracteristici.

În cazul în care o autoritate contractantă utilizează opţiunea prevăzută la alin. (10) lit. a) de a formula specificaţiile tehnice în termeni de performanţă sau cerinţe funcţionale, aceasta nu respinge o ofertă de bunuri, lucrări sau servicii conforme cu un standard naţional care transpune

un standard european, cu un agrement tehnic european, cu o specificaţie tehnică comună, cu un standard internaţional sau cu un sistem tehnic de referinţă elaborat de un organism european de standardizare, dacă aceste specificaţii vizează performanţele sau cerinţele funcţionale pe care le-a impus autoritatea respectivă.

În cazul în care autoritatea contractantă defineşte specificaţiile tehnice din caietul de sarcini prin precizarea performanţelor şi/sau cerinţelor funcţionale solicitate, nicio ofertă nu poate fi respinsă dacă ofertantul demonstrează, prin orice mijloc adecvat, că bunurile, lucrările sau serviciile oferite asigură îndeplinirea performanţelor sau cerinţelor funcţionale solicitate deoarece sunt conforme cu:

a) un standard naţional/european:

b) o omologare tehnică naţională/europeană;

c) o specificaţie tehnică comună;

d) un standard internaţional;

e) alte reglementări tehnice elaborate de organismele de standardizare europene.

Un mijloc adecvat de a dovedi conformitatea cu specificaţiile tehnice solicitate îl poate reprezenta dosarul tehnic al producătorului sau un raport de încercare/testare emis de un organism recunoscut, cum ar fi, după caz, un laborator neutru de încercări şi calibrare sau un organism de certificare şi inspecţie care asigură respectarea standardelor naţionale/europene aplicabile. Autoritatea contractantă are obligaţia de a accepta certificate emise de organisme recunoscute în oricare dintre statele membre ale Uniunii Europene.

Autoritatea contractantă are dreptul de a impune în documentaţia de atribuire, în măsura în care acestea sunt compatibile cu dreptul comunitar, condiţii speciale de îndeplinire a contractului, prin care se urmăreşte obţinerea unor efecte de ordin social sau în legătură cu protecţia mediului şi promovarea dezvoltării durabile.

În cazul în care intenţionează să achiziţioneze bunuri, lucrări sau servicii cu anumite caracteristici de mediu, sociale sau de altă natură, autoritatea contractantă are dreptul să solicite în specificaţiile tehnice, criteriile de atribuire sau condiţiile de executare a contractului o etichetă specifică drept dovadă că bunurile, lucrările sau serviciile corespund cerinţelor solicitate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) cerinţele de etichetare se referă numai la criterii care sunt legate de obiectul contractului şi sunt adecvate pentru a defini caracteristicile lucrărilor, bunurilor sau serviciilor care fac obiectul contractului;

b) cerinţele de etichetare se bazează pe criterii nediscriminatorii şi verificabile în mod obiectiv;

c) etichetele sunt create printr-o procedură deschisă şi transparentă, în cadrul căreia au dreptul să participe toate părţile interesate, inclusiv organisme guvernamentale, consumatori, parteneri sociali, producători, distribuitori şi organizaţii neguvernamentale;

d) etichetele sunt accesibile tuturor părţilor interesate;

e) cerinţele de etichetare sunt stabilite de o parte terţă asupra căreia operatorul economic care solicită acordarea etichetei nu exercită o influenţă decisivă.

În cazul în care nu impune ca bunurile, lucrările sau serviciile să îndeplinească toate cerinţele de etichetare, autoritatea contractantă precizează cerinţele de etichetare la care se face trimitere.

Autoritatea contractantă care impune o etichetă specifică acceptă toate etichetele care confirmă că bunurile, lucrările sau serviciile îndeplinesc cerinţe echivalente.

În cazul în care operatorul economic demonstrează că, din motive care nu îi sunt imputabile, nu are nicio posibilitate de a obţine eticheta specifică indicată de autoritatea contractantă sau o etichetă echivalentă în termenele stabilite, autoritatea contractantă acceptă şi alte mijloace de probă adecvate, care includ un dosar tehnic al fabricantului, cu condiţia ca operatorul economic în cauză să demonstreze că bunurile, lucrările sau serviciile pe care urmează să le furnizeze/ execute/presteze îndeplinesc cerinţele de etichetare specifice sau cerinţele specifice indicate de autoritatea contractantă.

În cazul în care o etichetă îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (15) lit. b)–e), dar stabileşte şi cerinţe care nu sunt legate de obiectul contractului, autoritatea contractantă nu solicită eticheta respectivă, dar defineşte specificaţiile tehnice prin referire la specificaţiile detaliate ale etichetei respective sau, dacă este necesar, la părţile acestora care sunt legate de obiectul contractului şi sunt adecvate pentru a defini caracteristicile obiectului contractului.

Conform **art. 40 din Legea privind achiziţiile publice**, autoritatea contractantă are obligaţia de a stabili în documentaţia de atribuire orice cerinţă, criteriu, regulă şi alte informaţii necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă şi explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire.

Documentaţia de atribuire se întocmeşte şi se publică în limba de stat.

Documentaţia de atribuire poate fi întocmită şi în una din limbile de circulaţie internaţională în cazul în care:

a) natura bunurilor, lucrărilor şi serviciilor solicitate impune atragerea de operatori economici străini, resurse, tehnologii străine, prestarea de servicii de expertiză sau antrenarea de concurenţi străini;

b) valoarea estimată a bunurilor, lucrărilor şi serviciilor solicitate depăşeşte pragurile prevăzute la art. 2 alin. (3).

Ofertele se prezintă în limba specificată în documentaţia de atribuire. Orice operator economic are dreptul să facă referinţe la documentaţia de atribuire şi să-şi formuleze cerinţele în limba în care a prezentat oferta.

În corespundere cu **art. 69 din Legea privind achiziţiile publice**, examinarea, evaluarea şi compararea ofertelor se efectuează fără participarea ofertanţilor şi a altor persoane neautorizate.

Autoritatea contractantă stabileşte oferta/ofertele câştigătoare aplicînd criteriul de atribuire şi factorii de evaluare prevăzuţi în documentaţia de atribuire.

La etapa examinării, evaluării şi comparării ofertelor, autoritatea contractantă are dreptul să solicite ofertantului doar explicaţii scrise asupra ofertei sale, dacă informaţiile şi documentele prezentate sunt incomplete, sau, după caz, documentele justificative aferente DUAE.

Autoritatea contractantă nu va admite modificări ale ofertei, inclusiv ale preţului ei, ce ar face ca oferta să corespundă unor cerinţe cărora iniţial nu le corespundea.

Autoritatea contractantă are dreptul să considere oferta conformă dacă aceasta conţine abateri neînsemnate de la prevederile documentaţiei de atribuire, erori sau omiteri ce pot fi înlăturate fără a afecta esenţa ei. Orice deviere de acest fel se exprimă cantitativ, în măsura în care este posibil, şi se ia în considerare la evaluarea şi compararea ofertelor.

Autoritatea contractantă nu acceptă oferta în cazul în care:

a) ofertantul nu îndeplineşte cerinţele de calificare şi selecţie;

b) oferta nu corespunde cerinţelor expuse în documentaţia de atribuire;

c) oferta financiară nu are un preţ fixat;

d) oferta este anormal de scăzută potrivit art.70;

e) s-a constatat comiterea unor acte de corupţie, acte conexe actelor de corupţie sau fapte coruptibile confirmate prin hotărâre definitivă a instanţei de judecată.

Pentru evaluarea ofertelor exprimate în diferite valute, valoarea acestora se recalculează în valuta naţională sau o altă valută, dacă acest lucru este prevăzut de legislaţie sau documentaţia de atribuire, conform cursului stabilit în documentaţia de atribuire.

Până la finalizarea evaluării autoritatea contractantă nu divulgă ofertanţilor sau altor persoane neimplicate oficial în procedura de atribuire informaţii privind examinarea, evaluarea şi compararea ofertelor.

Evaluarea ofertelor se finalizează odată cu adoptarea deciziei de atribuire a contractului de achiziţii publice/acordului-cadru sau anularea procedurii de atribuire.

Decizia de atribuire a contractului de achiziţii publice/acordului-cadru sau de anulare a procedurii de atribuire se expediază Agenţiei Achiziţii Publice nu mai tîrziu de data informării despre rezultatele procedurii de atribuire prevăzută la art.31 alin.(1).

După adoptarea deciziei de atribuire, dar până la intrarea în vigoare a contractului de achiziţii publice/acordului-cadru, autoritatea contractantă are dreptul de a anula din motive întemeiate decizia de atribuire cu reluarea procedurii de evaluare. Se consideră motive întemeiate cazurile în care situaţiile indicate la alin. (6) lit. a), b) şi e) au fost stabilite ulterior adoptării deciziei de atribuire.

Conform **art. 80 alin. (7)-(8) din Legea privind achiziţiile publice**, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor este independentă şi nu poate fi subordonată niciunei alte autorităţi sau instituţii publice, avînd obligaţia de a apăra drepturile şi interesele legitime ale tuturor părţilor implicate în contestaţiile trimise spre soluţionare fără nicio privilegiere sau discriminare. Deciziile Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor pot fi contestate în instanţa de judecată.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor este apolitică, nu sprijină şi nu acordă asistenţă niciunui partid politic.

În unison cu prevederile **art. 84-88 din Legea privind achiziţiile publice**, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor este competentă să soluţioneze contestaţiile cu

privire la procedurile de achiziţie publică potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare a acesteia.

În exercitarea atribuţiilor sale, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor adoptă decizii.

Procedura de examinare a contestaţiilor se desfăşoară cu respectarea principiilor legalităţii, celerităţii, contradictorialităţii şi a dreptului la apărare.

În vederea soluţionării contestaţiei, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor poate solicita punctul de vedere al autorităţii contractante pe marginea acesteia.

În termen de o zi lucrătoare de la primirea solicitării menţionate la alin.(4), autoritatea contractantă are obligaţia să îi înştiinţeze despre aceasta şi pe ceilalţi participanţi la procedura de atribuire. Înştiinţarea trebuie să fie însoţită de o copie a contestaţiei respective.

Toate notificările sau comunicările actelor procedurale se fac cu confirmare de primire.

Contestaţiile formulate în cadrul aceleiaşi proceduri de atribuire pot fi conexate de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor pentru a se pronunţa o soluţie unitară.

Până la soluţionarea contestaţiei de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor, participanţii la aceeaşi procedură de atribuire se pot asocia la contestaţie printr-o contestaţie proprie care trebuie să conţină toate elementele prevăzute la art. 83 alin. (4).

Autoritatea contractantă are obligaţia de a transmite Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor punctul său de vedere asupra contestaţiei în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii unei astfel de solicitări, însoţit de orice alte documente considerate edificatoare, precum şi dosarul achiziţiei publice, cu excepţia anunţurilor publicate în SIA ”RSAP” şi a documentaţiei de atribuire, atunci când aceasta este disponibilă şi poate fi descărcată direct din internet. Lipsa punctului de vedere al autorităţii contractante nu împiedică soluţionarea contestaţiei.

Autoritatea contractantă va notifica punctul său de vedere şi contestatorului în termenul prevăzut la alin. (9).

În vederea soluţionării contestaţiei, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor are dreptul de a solicita lămuriri părţilor, de a administra probe şi de a solicita orice alte date/documente în măsura în care acestea sunt relevante în raport cu obiectul contestaţiei. De asemenea, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor are dreptul de a solicita orice date necesare pentru soluţionarea contestaţiei şi de la alte persoane fizice sau juridice.

Aplicarea prevederilor alin. (1) nu trebuie să conducă la depăşirea termenului de soluţionare a contestaţiei prevăzut la alin. (17).

Autoritatea contractantă are obligaţia de a răspunde la orice solicitare a Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor şi de a-i transmite acesteia orice alte documente decât cele menţionate la art. 84 alin. (9), care prezintă relevanţă pentru soluţionarea contestaţiei, într-un termen care nu poate depăşi 5 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor poate desemna un expert independent pentru lămurirea unor aspecte de natură tehnică sau financiară. Durata efectuării expertizei trebuie să se încadreze în termenul prevăzut pentru soluţionarea contestaţiei de către Agenţia

Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor. Costul expertizei va fi suportat de partea care a formulat cererea de efectuare a acesteia.

Consilierii îşi desfăşoară activitatea în complete formate din trei membri. Pentru buna funcţionare a acestora, fiecărui complet îi va fi repartizat, din cadrul subdiviziunilor corespunzătoare ale Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor, cel puţin un jurist şi un consultant responsabil de lucrările de secretariat.

Componenţa completelor, inclusiv preşedinţii, se aprobă prin ordinul directorului general al Agenţiei pentru o perioadă determinată. Aceeaşi componenţă a completului, inclusiv preşedintele, poate fi păstrată pentru nu mai mult de două perioade consecutive.

Şedinţele completelor sunt conduse de către preşedinţii acestora şi consemnate în procesul-verbal, semnat de către toţi membrii.

Şedinţele completelor sunt deliberative cu prezenţa tuturor membrilor.

Deciziile în cadrul completelor sunt adoptate cu votul majorităţii membrilor. Membrii care au votat împotrivă pot înregistra opinia separată în procesul-verbal al şedinţei respective. Nimeni nu este în drept să influenţeze deciziile sau să interfereze cu deciziile completelor pentru soluţionarea contestaţiilor, fiecare consilier votând la intima sa convingere reieşind din prevederile legale.

Lucrările de secretariat ale completelor sunt asigurate de către subdiviziunea responsabilă în conformitate cu regulamentul de funcţionare a Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor.

Corespondenţa cu privire la procedura de soluţionare a contestaţiei se realizează doar în scris.

Părţile pot fi reprezentate de avocaţi şi pot depune concluzii scrise pe durata procedurii. De asemenea, părţile pot solicita să depună oral concluzii în faţa Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor, fără ca prin aceasta să fie afectate termenele prevăzute la alin. (17).

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor va organiza şedinţe deschise pentru examinarea contestaţiilor şi va asigura publicarea pe pagina web a informaţiei privind data şi locul desfăşurării şedinţelor cu 3 zile lucrătoare înainte de data la care acestea vor avea loc.

În cazuri temeinic justificate şi pentru prevenirea unei pagube iminente, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor, până la soluţionarea fondului cauzei, poate să dispună, prin decizie, în termen de 3 zile, inclusiv la cererea părţii interesate, suspendarea procedurii de achiziţie publică.

În sensul prevederilor alin. (14), Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor soluţionează cererea de suspendare luând în considerare consecinţele acestei măsuri asupra tuturor categoriilor de interese ce ar putea fi lezate, inclusiv asupra interesului public.

Decizia prevăzută la alin. (14) poate fi atacată în instanţa competentă, în mod separat, în termen de 5 zile de la comunicare.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor are obligaţia de a soluţiona în fond contestaţia în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii contestaţiei, iar în situaţia incidenţei unei excepţii care împiedică examinarea în fond a contestaţiei, conform art. 86 alin.

(1), se va expune pe marginea acesteia în termen de 10 zile. În cazuri temeinic justificate, termenul de soluţionare a contestaţiei poate fi prelungit o singură dată cu 10 zile.

Autoritatea contractantă nu are dreptul de a încheia contractul de achiziţii publice pînă la emiterea unei decizii finale pe marginea contestaţiei de către Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor se pronunţă mai întîi asupra cazurilor de restituire a contestaţiei, iar cînd se constată că acestea sînt întemeiate, nu se mai procedează la examinarea în fond a cauzei.

În procesul examinării contestaţiei, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor:

a) admite contestaţia, integral sau parţial;

b) respinge contestaţia.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor examinează din punctul de vedere al legalităţii şi temeiniciei actul atacat şi poate pronunţa o decizie prin care îl anulează în parte sau în tot, obligă autoritatea contractantă să emită un act sau dispune orice altă măsură necesară pentru remedierea actelor ce afectează procedura de atribuire. În cazul în care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor dispune modificarea/eliminarea oricăror specificaţii tehnice din caietul de sarcini ori din alte documente emise în legătură cu procedura de atribuire, autoritatea contractantă are dreptul de a anula procedura de atribuire în condiţiile art. 71.

În cazul în care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor admite contestaţia şi dispune luarea unei măsuri de remediere a actului atacat, aceasta va preciza şi termenul în care măsura respectivă trebuie dusă la îndeplinire şi care nu va fi mai mare decît termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor.

În funcţie de soluţia pronunţată, Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor va decide asupra continuării sau anulării procedurii de achiziţie publică, inclusiv asupra anulării contractului de achiziţii publice încheiat. În cazurile în care decide anularea, aceasta se va efectua în condiţiile art. 71.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor poate lua act, oricând în cursul soluţionării contestaţiei, de renunţarea la aceasta de către contestator.

Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor nu poate decide atribuirea unui contract către un anumit operator economic.

Decizia Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor, inclusiv justificarea deciziei, va fi comunicată părţilor în scris, în termen de 3 zile de la data pronunţării. Decizia se publică pe pagina web a Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor în acelaşi termen.

Autoritatea contractantă are obligaţia de a raporta Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor măsurile de remediere luate în vederea executării deciziei prin care au fost dispuse măsuri de remediere.

Decizia prin care Agenţia Naţională pentru Soluţionarea Contestaţiilor anulează, în tot sau în parte, actul atacat este obligatorie pentru autoritatea contractantă.

Decizia Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor este obligatorie pentru părţi. Contractul de achiziţii publice încheiat cu nerespectarea deciziei Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor este lovit de nulitate absolută.

Decizia Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor privind soluţionarea contestaţiei poate fi atacată în instanţa judecătorească competentă.

Procesele şi cererile privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluţiunea, rezilierea sau denunţarea unilaterală a contractelor de achiziţii publice se soluţionează de către instanţa judecătorească competentă.

În cazuri temeinic justificate şi pentru prevenirea unei pagube iminente, instanţa judecătorească competentă, până la soluţionarea fondului cauzei, poate să dispună, inclusiv la cererea părţii interesate, suspendarea executării contractului de achiziţii publice.

Instanţa judecătorească constată nulitatea contractului de achiziţii publice în următoarele cazuri:

a) autoritatea contractantă a atribuit contractul fără să respecte obligaţiile referitoare la publicarea unui anunţ sau unei invitaţii de participare, conform prevederilor prezentei legi;

b) au fost încălcate prevederile art.32, dacă această încălcare a privat operatorul economic interesat de posibilitatea de a formula o cale de atac înainte de încheierea contractului, în cazul în care această încălcare este combinată cu încălcarea altor dispoziţii privind achiziţiile publice, dacă această din urmă încălcare a afectat şansele operatorului economic interesat de a obţine contractul;

c) autoritatea contractantă nu a respectat prevederile art. 61 alin. (19) sau ale art. 62 alin. (13)–(17).

Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul în care instanţa judecătorească consideră, după analiza tuturor aspectelor relevante, că motive imperative de interes general impun menţinerea efectelor contractului de achiziţii publice, aceasta va dispune sancţiuni alternative după cum urmează:

a) limitarea efectelor contractului, prin reducerea termenului de execuţie al acestuia; şi/sau

b) aplicarea unei amenzi autorităţii contractante, cuprinsă între 2% şi 15% din valoarea contractului, cuantumul acesteia fiind invers proporţional cu posibilitatea de a limita efectele contractului conform prevederilor lit. a).

La aplicarea sancţiunilor alternative prevăzute la alin. (3), instanţa judecătorească va avea în vedere ca acestea să fie eficiente, proporţionate şi descurajante.

Interesele economice legate de capacitatea contractului de achiziţii publice de a produce efecte se vor lua în vedere ca motiv imperativ numai dacă, în circumstanţe excepţionale, absenţa efectelor ar conduce la consecinţe disproporţionate. Interesele economice în legătură directă cu contractul respectiv, cum ar fi costurile generate de întârzieri în executarea contractului, costurile generate de lansarea unei noi proceduri de atribuire, costurile generate de schimbarea operatorului economic care va îndeplini contractul sau costurile cu privire la obligaţiile legale generate de absenţa efectelor contractului, nu constituie motive imperative de interes general.

În toate cazurile în care sancţiunea nulităţii prevăzută la alin. (2) nu poate avea efect retroactiv, întrucât desfiinţarea obligaţiilor contractuale deja executate este imposibilă, instanţa judecătorească va aplica, în plus, şi sancţiunea prevăzută la alin. (3) lit. b).

În cazul unei încălcări a prevederilor art. 32 care nu face obiectul alin. (2) lit. b) din prezentul articol, instanţa judecătorească poate decide, după analiza tuturor aspectelor relevante, dacă va constata nulitatea contractului sau dacă este suficient să dispună sancţiuni alternative precum cele prevăzute la alin. (3) din prezentul articol.

Prevederile alin. (2) lit. a) nu sunt aplicabile atunci când autoritatea contractantă, considerînd că se încadrează în una dintre situaţiile prevăzute de prezenta lege în care are dreptul de a nu transmite spre publicare un anunţ/o invitaţie de participare, a procedat după cum urmează:

a) a publicat în mod voluntar în Buletinul achiziţiilor publice, în SIA "RSAP" şi/sau în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene un anunţ, pentru asigurarea transparenţei, prin care îşi exprimă intenţia de a încheia contractul de achiziţii publice;

b) a încheiat contractul respectând, din proprie iniţiativă, prevederile art. 32 alin. (1), termenele curgând în acest caz de la data publicării anunţului prevăzut la lit. a) din prezentul alineat.

Prevederile alin. (2) lit. c) nu sunt aplicabile atunci când autoritatea contractantă, considerând că a respectat prevederile art. 61 alin. (19) sau, după caz, ale art. 62 alin. (13)−(17), a procedat după cum urmează:

a) a comunicat ofertanţilor implicaţi decizia de atribuire a contractului de achiziţii publice, cu respectarea prevederilor art. 31 alin. (1), (4) şi (5), sub rezerva dispoziţiilor art. 78 alin. (3); şi

b) a încheiat contractul respectând, din proprie iniţiativă, prevederile art. 32 alin. (1) şi ale art. 31 alin. (4), termenele curgând în acest caz de la data transmiterii comunicării prevăzute la lit. a) din prezentul alineat.

Constatarea nulităţii contractului de achiziţii publice, în condiţiile alin. (2), se poate solicita şi prin cerere separată în termen de:

a) cel mult 30 de zile începând cu ziua următoare:

– publicării anunţului de atribuire a contractului, în conformitate cu prevederile art.30, cu condiţia ca anunţul respectiv să conţină justificarea deciziei autorităţii contractante de a atribui contractul fără publicarea prealabilă a unui anunţ de participare în Buletinul achiziţiilor publice sau, după caz, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene; sau

– informării de către autoritatea contractantă a ofertanţilor şi candidaţilor interesaţi cu privire la încheierea contractului, cu condiţia ca informarea să fie însoţită de un rezumat al motivelor pertinente stabilite la art. 31. Această opţiune se aplică şi în cazurile menţionate la art. 32 alin. (3) lit. c);

b) cel mult 6 luni începând cu ziua următoare încheierii contractului, în cazurile în care nu au fost respectate condiţiile prevăzute la lit. a).

În măsura în care un operator economic nu a utilizat o cale de atac în acest sens, autorităţile competente au dreptul de a solicita instanţei judecătoreşti constatarea nulităţii absolute a contractului de achiziţii publice pentru următoarele motive:

a) autoritatea contractantă a atribuit contractul fără să respecte obligaţiile referitoare la publicarea unui anunţ/a unei invitaţii de participare conform prevederilor prezentei legi;

b) au fost încălcate prevederile art. 32 alin. (1) şi ale art. 31 alin. (3);

c) autoritatea contractantă nu a respectat prevederile art. 61 alin. (19) sau ale art. 62 alin. (13)–(17);

d) contractul de achiziţii publice a fost încheiat cu nerespectarea cerinţelor minime prevăzute de autoritatea contractantă în caietul de sarcini sau, deşi sunt respectate cerinţele respective, contractul a fost încheiat în condiţii mai puţin favorabile decât cele prevăzute în propunerile tehnică şi/sau financiară care au constituit oferta declarată câştigătoare;

e) atunci când, deşi urmăreşte dobândirea furnizării unui bun, a execuţiei unei lucrări sau a prestării unui serviciu, fapt care ar încadra contractul respectiv în categoria contractelor de achiziţii publice, autoritatea contractantă încheie un alt tip de contract sau nu încheie niciun contract, nerespectând procedurile de atribuire prevăzute de prezenta lege;

f) contractul de achiziţii publice a fost încheiat cu nerespectarea prevederilor art. 79 alin.(6);

g) nu au fost respectate criteriile de calificare şi selecţie prevăzute şi/sau factorii de evaluare prevăzuţi în anunţul/invitaţia de participare;

h) modificarea contractului a condus la diminuarea avantajelor şi, după caz, a factorilor de evaluare care au stat la baza declarării ofertei câştigătoare.

În cazul solicitării prevăzute la alin. (11), instanţa judecătorească, până la soluţionarea fondului cauzei, poate să dispună suspendarea executării contractului de achiziţii publice.

Achiziția publică se definește în legislația noastră ca fiind: *procurare de bunuri, executare de lucrări sau prestare de servicii pentru necesitățile uneia sau câtorva autorități contractante*. *Examinarea litigiilor apărute în procesul de achiziții publice este dată în competența instanțelor de contencios administrativ*, contractul de achiziție public este un contract administrativ și este supus regimului juridic de drept public.

Sarcina principală a autorităților administrației publice în domeniul achizițiilor publice este să asigure utilizarea fondurilor publice în baza principiilor economicității, eficienței și eficacității în vederea realizării obiectivelor de obținere a unui raport optim între preț și calitate, precum și un management eficient al patrimoniului public.

Legea privind achizițiile publice stabilește un șir de principii generale ale procesului de achiziții publice, cum ar fi: *utilizarea eficientă a finanțelor publice*, *transparența, asigurarea concurenței*, *liberalizarea și extinderea comerțului internațional, libera circulație a mărfurilor*, *tratament egal, imparțialitate, nediscriminare în privința tuturor ofertanților și operatorilor economici, asumarea răspunderii în cadrul procedurilor de achiziție publică.*

Principiul Utilizarea Eficientă a Finanțelor Publice și Minimalizarea Riscurilor Autorităților Contractante se poate efectua prin aplicarea procedurilor de atribuire competiționale

și utilizarea de criterii care să reflecte avantajele de natură economică ale ofertelor în vederea obținerii raportului optim între calitate și preț.

Principiul Transparența Achizițiilor Publice constă în informarea publicului privind aplicarea procedurii de atribuire, și oferirea accesului la toată informația aferentă procedurii de achiziții publice.

Principiul Nediscriminarea înseamnă asigurarea condițiilor de manifestare a concurenței reale pe piață, indiferent de forma de organizare, naționalitate sau forma de proprietate a viitorului contractant, astfel încât orice operator economic să poată participa la procedura de atribuire și să aibă șansa de a deveni contractant.

Liberalizarea și Extinderea Comerțului Internațional, precum și Libera Circulație a Mărfurilor presupune libertatea de stabilire și de prestare a serviciilor, recunoașterea reciprocă și acceptarea: produselor, serviciilor, lucrărilor oferite în mod licit pe piață; diplomelor, certificatelor și a altor documente, emise de autoritățile competente din alte state; specificațiilor tehnice, echivalente cu cele solicitate la nivel național.

Principiul Tratament Egal înseamnă stabilirea și aplicarea de reguli, cerințe, criterii identice pentru toți operatorii economici, astfel încât aceștia să beneficieze de șanse egale de a deveni contractanți pe parcursul procedurii de atribuire. Pentru respectarea acestui principiu, autoritatea contractantă trebuie să se asigure că:

• tuturor operatorilor economici le sunt puse la dispoziție aceleași informații, atât prin documentația standard, cât și prin clarificările ulterioare asupra conținutului acesteia;

• procesul-verbal al ședinței de deschidere a ofertelor este comunicat tuturor participanților la procedură, indiferent dacă au fost sau nu prezenți la ședința de deschidere;

• criteriile de calificare/selecție sunt aplicate în mod identic tuturor participanților;

• factorii de evaluare stabiliți permit compararea și evaluarea ofertelor în mod obiectiv.

Principiul Asumarea Răspunderii constă în determinarea clară a sarcinilor și responsabilităților persoanelor implicate în procesul de achiziție publică, prevăzute de legislația în vigoare și de Regulamentul Grupului de lucru pentru achiziții publice, aprobat de autoritatea contractantă, prin care se asigură profesionalismul, imparțialitatea și independența deciziilor adoptate pe parcursul derulării întregului proces de achiziții.

Panorama achizițiilor publice se caracterizează printr-o fragmentare accentuată a numărului de cumpărători. Constrângerile financiare și insistența tot mai mare cu care opinia publică solicită mai multă responsabilitate determină autoritățile publice să centralizeze și să standardizeze achizițiile publice. În același timp, agregarea cererii în domeniul achizițiilor publice poate ajuta autoritățile publice să atingă anumite obiective-cheie, cum ar fi: • obținerea celui mai bun raport cost-beneficii prin economii la scară largă; • obiective ecologice sau sociale; • profesionalizarea achizitorilor; • asigurarea unei eficacități sporite în planificarea și monitorizarea ciclului de achiziții publice; • introducerea instrumentelor electronice. Există două opțiuni de agregare a cererii: (i) efectuarea achizițiilor prin intermediul Organismului Central pentru Achiziții sau (ii) realizarea de achiziții publice comune, împreună cu alte entități.

In concreto, la emiterea deciziei contestate, ANSC s-a condus de prevederile art. 40 alin. (1) din Legea privind achizițiile publice, conform cărora autoritatea contractantă are obligația de a stabili în documentația de atribuire orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire, iar potrivit art. 16 alin. (1) din aceeași lege orice operator economic, rezident sau nerezident, persoană fizică sau juridică de drept public sau privat ori asociație de astfel de persoane, are dreptul de a participa, în condițiile prezentei legi, la procedura de atribuire a contractului de achiziții publice.

Urmare a examinării documentației de atribuire, ANSC a reținut că conform pct. 16 subpct. 14 din anunțul de participare, autoritatea contractantă a stabilit următoarea cerință: *„1.5. Termenul de valabilitate restant al bunurilor la momentul livrării, pentru medicamentele livrate de la 01.01.2025 - 30.06.2025, va constitui:*

- nu mai puțin de 60% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți;

- și de minim 80% din cel inițial pentru bunurile cu o valabilitate de până la 2 ani.

Termenul de valabilitate restant al bunurilor la momentul livrării, pentru medicamentele livrate de la 01.07.2025- 31.12.2025 va constitui:

- nu mai puțin de 40% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți:

- și de minim 60% din cel inițial pentru bunurile cu o valabilitate de până la 2 ani.

Termenul de valabilitate al preparatelor de insulină umană și analogilor de insulină la momentul livrării (cu respectare condițiilor speciale de păstrare) va constitui nu mai puțin de 13 luni. Declarațiile se vor confirma prin semnătura electronică a participantului”.

De asemenea, s-a constatat că aceeași cerință a fost stabilită și la pct. 1.5 din contractul-model, publicat pe portalul guvernamental de acces online www.mtender.gov.md. ca parte a documentației de atribuire, potrivit căruia: *„1.5. Termenul de valabilitate restant al bunurilor la momentul livrării, pentru medicamentele livrate de la 01.01.2025 - 30.06.2025, va constitui:*

- nu mai puțin de 60% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți;

- și de minim 80% din cel inițial pentru bunurile cu o valabilitate de până la 2 ani.

Termenul de valabilitate restant al bunurilor la momentul livrării, pentru medicamentele livrate de la 01.07.2025- 31.12.2025 va constitui:

- nu mai puțin de 40% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți:

- și de minim 60% din cel inițial pentru bunurile cu o valabilitate de până la 2 ani.

Termenul de valabilitate al preparatelor de insulină umană și analogilor de insulină la momentul livrării (cu respectare condițiilor speciale de păstrare) va constitui nu mai puțin de 13 luni.”

ANSC a conchis că autoritatea contractantă a diferențiat termenul de valabilitate restant al medicamentelor în dependență de semestrul anului, perioadele fiind cuprinse între 01 ianuarie

2025 - 30 iunie 2025 și 01 iulie 2025 - 31 decembrie 2025, în acea din urmă perioadă termenul de valabilitate restant al medicamentelor este micșorat de către autoritatea contractantă cu 20%.

La fel, s-a atestat că contestatorul și-a motivat pretențiile prin prisma pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și aprobare a necesităților de medicamente, dispozitive medicale și alte produse de uz medical pentru realizarea Programelor Naționale și Speciale, aprobat prin ordinul ministrului sănătății nr. 630 din 23 iulie 2024, conform cărora se acceptă pentru procurare doar medicamente cu termenul de valabilitate restant, la data livrării către nivelul central al programelor în domeniul sănătății, nu mai mic de 80% pentru produse cu un termen total de valabilitate de până la 2 ani și nu mai mic de 60% pentru produse cu un termen total de valabilitate mai mare de 2 ani. În cazuri temeinic justificate, instituțiile beneficiare pot accepta livrarea medicamentelor cu termen de valabilitate (restant la momentul livrării) mai mic decât cel menționat dar nu mai mic de 6 luni.

În acest sens, contestatorul/reclamantul a invocat că: ”în acord cu noul ordin al Ministerului Sănătății nr. 630 din 23 iulie 2024 ”Cu privire la organizarea achizițiilor publice de bunuri și servicii pentru necesitățile sistemului de sănătate” - pct. 17: ”Se acceptă pentru procurare doar medicamente cu termenul de valabilitate restant, la data livrării către nivelul central al programelor în domeniul sănătății, nu mai mic de 80% pentru produse cu un termen total de valabilitate de până la 2 ani, și nu mai mic de 60% pentru produse cu un termen total de valabilitate mai mare de 2 ani. In cazuri temeinic justificate, instituțiile beneficiare pot accepta livrarea medicamentelor cu termen de valabilitate (restant la momentul livrării) mai mic decât cel menționat dar nu mai mic de 6 luni.”, argumente ce nu au fost reținute, or pe de o parte, Regulamentul indicat se referă la modul de stabilire și aprobare a necesităților de medicamente, dispozitive medicale și alte produse de uz medical pentru realizarea Programelor Naționale și Speciale, iar pe de altă parte, aceeași normă prevede posibilitatea de a accepta livrarea medicamentelor cu termen de valabilitate (restant la momentul livrării) mai mic de 80% pentru produse cu un termen total de valabilitate de până la 2 ani și nu mai mic de 60% pentru produse cu un termen total de valabilitate mai mare de 2 ani și doar în cazuri temeinic justificate și în orice circumstanțe acest termen nu poate fi mai mic de 6 luni.

Prin urmare, acceptarea unui termen de valabilitate (restant la momentul livrării) mai mic decât cel menționat supra urmează a fi justificat temeinic conform pct. 17 din Regulamentul menționat, iar termenul de 6 luni prevăzut în același punct este o excepție care urmează a fi justificată de fiecare dată când este aplicată de către instituția beneficiară.

În același context, în susținerea pretențiilor contestatorul/reclamantul a prezentat un tabel prin care a efectuat o modelare a termenului de valabilitate în dependență de tranșele de livrare și a invocat că: ”Din modelare se vede că medicamentul care are termenul de valabilitate de 2 ani la a V-a tranșă deja nu se încadrează în limitele restrictive impuse de CAPCS cu toate că se poate utiliza încă 14 luni. Iar pentru medicamentele cu termenul de valabilitate de 3 ani la finele anului 2024 vor avea acea barieră de 60% ceea ce înseamnă ca acesta în anul 2025 nu va mai putea fi comercializat deși poate fi utilizat încă 2 ani”, ANSC nu a reținut argumentele reclamantei precum că termenul de valabilitate restant la livrare ar fi restrictiv, or acesta și-a motivat

pretențiile prin prisma faptului că ”Cerința impusă de CAPCS este ca termenul de valabilitate la livrare să fie de cel puțin 60%”, însă, la caz, cerința relevantă este ”Termenul de valabilitate restant al bunurilor la momentul livrării, pentru medicamentele livrate de la 01 iulie 2025 - 31 decembrie 2025 va constitui: - nu mai puțin de 40% din termenul de valabilitate inițial pentru bunurile cu o valabilitate de 2 ani și mai mulți”.

În aceste condiții, ANSC a respins pretențiile contestatorului/reclamantului, concluzionând că susținerile acestuia nu au fost în măsură să justifice și respectiv nu a putut determina impunerea modificării documentației de atribuire. Or, la caz ANSC a apreciat inadmisibilă stabilirea unor cerințe vizibil permisive pentru potențialii ofertanți, dar dezavantajoase pentru autoritatea contractantă, iar în cazul din speță, numai în scopul de a face procedura de achiziție publică mai favorabilă pentru operatorul economic SRL ”Medeferent Grup”.

Referitor la argumentele reclamantei ce țin de faptul că autoritatea publică pârâtă nu ar fi luat în considerare argumentele ce țin de regulile GDP și obligațiile asumate de reclamantă la obținerea certificatului GDP, se atestă că în textul suplimentului la contestație, SRL ”Medeferent Grup” a menționat că ”Reglementarea prevede că ”(...) Rotația stocurilor se face pe principiul ”primul care expiră, primul care iese” (FEFO - first expired, first out). Excepțiile sunt documentate (...) pct. 49 al ordinului 1400/2014. Astfel, însăși reclamantul susține faptul că de la regula invocată există excepții.

Prin urmare, se conturează o poziție contradictorie a reclamantului, or pe de o parte invocă faptul că ar fi nevoit să încalce principiul ”primul care expiră, primul care iese”, fapt care ar avea în consecință sancționarea de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar pe de altă parte, tot partea reclamantă susține că de la regula enunțată există excepții care trebuie documentate. La caz, excepția de la regula invocată de reclamant ce trebuie documentată, reprezintă condițiile contractuale în privința termenelor de valabilitate. Dacă s-ar admite interpretarea reclamantei la acest aspect, ar rezulta că autoritățile trebuie să accepte orice termeni de valabilitate a medicamentelor din motiv că operatorul economic ar avea în stoc medicamente care expiră mai devreme și trebuie să se conducă de regula ”primul care expiră, primul care iese” fără excepții, ceea ce evident nu poate fi reținut.

Se va sublinia că, pct. 17 din Anexa nr. 2 la ordinul Ministerului Sănătății nr. 630/2024 sunt parte integrantă și se referă la Regulamentul cu privire la modul de stabilire și aprobare a necesităților de medicamente, dispozitive medicale și alte produse de uz medical pentru realizarea Programelor Naționale și Speciale. Respectiv, aceste prevederi nu se referă la achizițiile centralizate de medicamente conform necesităților instituțiilor medico-sanitare publice (IMSP) și autorităților/instituțiilor publice, inclusiv care prestează servicii medicale și sociale, care sunt reglementate conform Anexei nr. 1 la ordinul Ministerului Sănătății nr. 630/2024. Livrarea medicamentelor către instituțiile beneficiare (în contextul achizițiilor centralizate) nu presupune și consumul imediat al acestora în cadrul instituției beneficiare. Or, consumul medicamentelor în cadrul instituțiilor beneficiare este dictat de numărul pacienților, tipul și gravitatea maladiilor acestora etc., factori imprevizibili atât pentru instituțiile beneficiare, cât și pentru operatorul economic contestator. Spre deosebire de medicamentele necesare pentru

realizarea Programelor Naționale și Speciale, în cazul achizițiilor centralizate de medicamente (conform necesităților IMSP și autorităților/instituțiilor publice, inclusiv care prestează servicii medicale și sociale), pentru anumite medicamente/categorii de medicamente instituțiile beneficiare prezintă necesar cu o periodicitate mai mică decât o dată în an (dc ex. medicamente solicitate o dată la 2-3 ani), luând în considerare că necesitatea anumitor medicamente (de ex. antibiotice de linia a 2-a, de rezervă) apare rar în virtutea cazurilor mai rare în practica terapeutică, în timp ce instituțiile beneficiare sunt obligate să dețină tot spectrul necesar de medicamente pentru a asigura prestarea activității sale. Altminteri, cerința privind termenul de valabilitate restant (la momentul livrării) al medicamentelor achiziționate centralizat de către CAPCS a fost anterio ajustată, în baza deciziei ANSC nr. 03D-521-22 din 22 august 2022 privind soluționarea contestației formulate de către SRL "Medeferent Grup", înregistrată la ANSC cu nr. 02/553/22 la data de 22 iulie 2022, pe marginea procedurii de achiziție publică nr. MD 1657881847800. Or, în decizia disputată, ANSC a comunicat - "Prin urmare, având în vedere constatările expuse mai sus, Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate urmează să reexamineze cerința respectivă, prin stabilirea unui termen de valabilitate restant rezonabil al medicamentelor ce au o valabilitate de 2 ani, cu luarea în considerare a tuturor circumstanțelor, cel puțin pentru tranșele din al doilea semestru al anului." Respectiv a fost stabilit un termen rezonabil privind valabilitatea medicamentelor (restant la momentul livrării), care oferă o flexibilitate suficientă operatorilor economici pentru a asigura executarea contractelor de achiziții publice. termenul de valabilitate al medicamentelor la livrare trebuie să fie unul rezonabil pentru a exclude riscul de expirare a termenului de valabilitate a medicamentelor în instituțiile beneficiare. Or, admiterea unui termen de valabilitate mai mic, va conduce la prejudicierea bugetului gestionat de către instituțiile beneficiare, nimicirea inofensivă a medicamentelor nu este gratuită și presupune cheltuieli suplimentare din partea instituțiilor beneficiare.

Instanța consideră că, poziția ANSC expusă mai sus este suficientă pentru a demonstra *per se,* că decizia nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024 este legală și întemeiată, iar acțiunea de contencios administrativ formulată de SRL "Medeferent Grup" este neîntemeiată și pasibilă respingerii, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent, motivarea este corespunzătoare, totodată abuzuri nu au fost admise în cadrul procedurii administrative.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată "Medeferent Grup" împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, terț Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate cu privire la anularea parțială a deciziei nr. 03D-628-24 din 05 septembrie 2024.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**